

3. Богма О., Ганечко І., Лимар В. Економічний потенціал підприємства: зміст та ключові характеристики. *Scientia fructuosa* 2022. No 1 (141). С. 58 – 68
4. Красноруцький О., Маренич Т., Прусова Г. Співвідношення економічних категорій «потенціал підприємства», «ресурсний потенціал», «виробничий потенціал» та «економічний потенціал». *Український журнал прикладної економіки та техніки* 2024 рік. Том 9. No 2. С. 113 – 121
5. Краснокутська Н.С. Потенціал підприємства: формування та оцінка: навчальний посібник. К.: Центр навчальної літератури. 2005. 352 с.
6. Федонін О.С., Рєпіна І.М., Олексюк О.І. Потенціал підприємства: формування та оцінка : навчальний посібник. Київ : КНЕУ, 2004. 316 с.
7. Гарафонова О.І. Створення потенціалу змін в системі управління промисловим підприємством [Текст] // *Вісник КІБІТ.- м. Київ: Видавництво КІБІТ – Випуск №1 (23). – 2014. - 124с. – С. 40-44*
8. Ігнат'єва І.А. Стратегічний менеджмент: теорія, методологія, практика: [Монографія]. [Текст]. – К.: Знання України, 2005. – 250с.
9. Беляєва Н. С. Методи оцінки та роль ланцюжка цінностей при формуванні конкурентного потенціалу промислового підприємства / Н. С. Беляєва // *Вісник Хмельницького національного університету, Випуск №4, Т. 2, 2013 р. С.43-52.*
10. Злидень І.М. Методичні підходи до оцінки конкурентоспроможності підприємства // *Економіка: проблеми теорії і практики: Зб. наук. праць. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2014. – Вип. 213: Том І. – С. 75- 81.*
11. Бабіна О.Є. Потенціал як економічна категорія // *Вісник економіки транспорту і промисловості. – № 36. – 2011. – С.23-26.*

**УДК 332.1:338.2**

**Ільїна М.В.,**  
 доктор економічних наук, старший науковий співробітник,  
 головний науковий співробітник відділу  
 екосистемних послуг та природоохоронних територій  
 Інституту демографії та проблем якості життя НАН України

## **УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД**

З огляду на виклики, що стоять перед державою, територіальні громади України розвиваються нерівномірно, не використовують належні їм ресурси й активи. Як наслідок, ці адміністративні утворення зіштовхуються з проблемами відтоку населення, втратою людського капіталу, низькими обсягами надходжень до місцевих бюджетів.

Розвиток територіальних громад є цілеспрямованою стратегією зміни умов їх функціонування з метою підвищення рівня та якості життя населення. Досягнення мети потребує відповідної державної політики, формування фінансової та інституційної спроможності громад самостійно долати поточні виклики, використовувати власні економічні можливості. Будь-яка територіальна громада має певні ресурси та активи (напр., земля, ліси, річки, підприємства, дороги, капітальні будівлі, культурна-історична спадщина). Наявність цих ресурсів сама по собі не формує добробут населення; ключовими тут є зорієнтованість керівництва на використання і збереження цих активів.

Державною стратегією регіонального розвитку на 2021-2027 роки [1] пріоритетами визначено збереження людського капіталу, підтримку підприємництва, використання внутрішнього потенціалу територій, співробітництва, залучення інвестицій. На практиці це означає потребу збалансування структури та диверсифікації місцевої економіки, оптимізації мережі закладів освітньо-культурної сфери, центрів надання медико-санітарної допомоги та адміністративних послуг – особливо у повоєнний період. Разом із тим, сучасна нормативно-правова база пропонує громадам достатньо інструментів та механізмів поліпшення їх соціально-економічного стану.

Ключові параметри управління громадами для забезпечення їх розвитку:

- спільне бачення можливостей використання наявних ресурсів. Наприклад, громада може вважати будівництво промислового підприємства на своїй території можливістю поліпшити економічне становище, створити робочі місця, забезпечити надходження до місцевого бюджету. З іншого боку, громада може оцінити перспективи будівництва промислового об'єкта негативно – як джерело забруднення довкілля і виснаження природних ресурсів. Тому реалізація будь-яких заходів розвитку громади потребує попереднього формування у більшості її членів спільного бачення майбутнього громади;

- можливість громади управляти своїми ресурсами – землею, капіталом, інфраструктурою, а також співпрацювати з різними організаціями й установами, у т. ч. некомерційними організаціями та агенціями розвитку;

- налагоджена комунікація забезпечує проведення успішних громадських обговорень, врахування позицій, всебічний аналіз проблем, ухвалення компромісних рішень та вчасне корегування стратегій місцевого розвитку [2].

#### **Список використаних джерел:**

1. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 4 серпня 2020 р. № 695 : станом на 15.09.2024. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-n#Text>.

2. Khvesyuk, M., Ilyina, M. & Shpyliova, Y. State and Prospects for the Development of Territorial Communities in the Ukrainian-Polish Borderland. In:

*Polish-Ukrainian Borderland as an Area of Transformation. Eds. Miszczuk, A. & Shubalyi, O. Maria Curie-Skłodowska University Press, Lublin, 2025. P. 157-170. URL: [https://wydawnictwo.umcs.eu/js/elfinder/files/Ebook/Borderlands\\_internet.pdf](https://wydawnictwo.umcs.eu/js/elfinder/files/Ebook/Borderlands_internet.pdf).*

**УДК 658.5:005**

**Каишуба І. В.**

*здобувач вищої освіти,*

*Науковий керівник: Могилова М. М.,*

*доктор економічних наук, професор кафедри*

*маркетингу та управління бізнесом,*

*Національний університет «Києво-Могилянська академія»*

## **РЕСУРСНА СТРАТЕГІЯ УСПІХУ БІЗНЕСУ НА ОСНОВІ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА**

Економічний потенціал підприємства – це комплексне поняття, яке характеризує сукупність ресурсів, наявних у підприємства, та їх спроможність забезпечити максимальне виробництво продукції, що відповідатиме потребам суспільства [1]. Саме ці ресурси визначають рівень конкурентоспроможності й ефективності діяльності підприємств.

Досвід багатьох успішних світових компаній доводить, що раціональне використання ресурсів є ключовим фактором успіху. Наприклад, Google відома системою використання управлінського потенціалу, зокрема трудового і організаційного. Маючи внутрішню систему Google University, корпоративну культуру інновацій та комфортне робоче середовище, компанія досягла успішного технологічного розвитку. Apple відзначається своїм фінансовим потенціалом, здійснюючи грамотне управління фінансами й інвестиціями у R&D. Крім того, ефективні ланцюги постачання і диверсифікація доходів (продажі пристроїв, сервіси Apple Music, App Store, iCloud) забезпечують стабільний грошовий потік та високу рентабельність компанії.

Ефективне використання потенціалу, його формування і розвиток відповідно до цілей передбачає його структурування за певними елементами [3, с. 310]. Перш за все, потенціал компанії варто оцінювати за такими рушійними компонентами, як фінансовий, виробничий, маркетинговий та управлінський [2], що включає в себе окремі підвиди (рис.1).

Якісний та результативний аналіз потенціалу слугує основою обґрунтування стратегії підприємства.